

L a n d s k a p s n ä m n d e n s framställning
N:o 15/1942. till Ålands landsting med förslag till landskapslag
om ändring av landskapslagen angående skjutsväsendet
i landskapet Åland.

Uti § 2 av landskapslagen den 14 juni 1939 om ändring av landskaps-
lagen den 30 juni 1924 angående skjutsväsendet i landskapet Åland stad-
gas, att landskapsnämnden för högst sex år i sänder bestämmer, i vilka
delar av landskapet skjutsanstalter böra upprätthållas, varemot Lands-
tinget, på förslag av landskapsnämnden, fastställer övre gränsen för
skjutslegan under denna tid för tre år i sänder. Inom ramen för den-
na sålunda fastställda övre gräns fastställer landskapsnämnden däref-
ter genom § 5 i landskapslagen angående skjutsväsendet nämnda utslag
angående ordnandet av skjutsningen beloppen för skjutslega och vänte-
penning.

För innevarande skjutsningsperiod, vilken omfattar åren 1941-1943,
har genom Landstingets beslut av den 21 november 1939 fastställts så-
som övre gräns för skjutslega för dagskjuts med häst 2 mark 50 penni
samt för dagskjuts med båt, automobil och motorbåt 3 mark per kilome-
ter. Övre gränsen för nattskjuts är proportionellt högre.

Med beaktande av den allmänna prisstegring, som föranletts av de
exceptionella förhållandena, synas ovannämnda belopp för skjutslega
landskapsnämnden alltför låga. Emedan övre gränsen för skjutslega i
enlighet med ovannämnda lagrum genom Landstingets beslut fastställles
för tre år i sänder, kan en höjning av beloppet för skjutslegan likväl
icke företagas, utan att landskapslagen angående skjutsväsendet ändras

så att landskapsnämnden berättigas i nödvändiga undantagsfall under skjutsningsperioden höja övre gränsen för skjutslegan.

Av samma orsak borde även landskapsnämnden medgivas rätt att grund av den väsentliga förändringen av prisförhållandena efter prövning höja gästgiveriernas taxor för logi och förnödenheter under skjutsningsperioden. Visserligen kan ur gällande stadganden angående skjutsväsendet den slutsats dragas, att landskapsnämnden äger nämnda rätt. Och med stöd härav har landskapsnämnden, på grund av gästgiverientreprenörernas enständiga anhållan och sedan landskapsnämnden genom skrivelse av den 7 juli 1942 från länsstyrelsen i Östergötland och Björneborgs län erfarit, att kommunikationsministeriet anmodat samma länsstyrelse och jämväl åtminstone länsstyrelsen i Vasa län att höja nämnda taxor, har landskapsnämnden, efter det landskapsnämnden ännu införskaffat folkförsörjningsministeriets utlåtande i saken, att den 6 februari detta år provisoriskt fastställt förhöjd taxa för rum och särskilda förnödenheter å gästgiverierna. Men då landskapsnämnden i föreförande fall måste anses vara likställd med länsstyrelserna i riket och dessa numera enligt nedanåberopade rikslag och av ovan angiven orsak kunna höja ifrågavarande taxor, synes det landskapsnämnden nödigt att dylik rätt tillerkännes även landskapsnämnden genom uttrycklig lagbestämmelse.

Den brist på smörjolja och bränsle för motorfordon, som under närvarande tid är rådande, torde jämväl betinga att omnibustrafiken i landskapet kan komma att bli avsevärt inskränkt. Där denna trafik fick måhända upphört, men upprätthållandet av trafiken dock anses nöd-

602 600

vändigt, måste eventuellt nya skjutsanstalter inrättas under loppet av skjutshållningsperioden. Då därtill enligt nugällande bestämmelser icke finnes någon möjlighet, föreligger enligt landskapsnämndens uppfattning skäl att även härutinnan ändra landskapslagen angående skjutsväsendet.

Vid antydda förhållanden och då i riket av ovanrelaterade motiv tillkommit en ny lag den 8 maj 1942 om ändring av lagen angående skjutsväsendet, vilken lagändring gäller § 9 av rikslagen, och i vilken alla ovannämnda tillägg lämpligast ansetts kunna ingå i ett nytt moment, synes det landskapsnämnden såväl i allo berättigat som ändamålsenligt att även § 9 i ovanåberopade landskapslag den 14 juni 1939 undergår motsvarande ändring, på grund varav landskapsnämnden härmed förelägger Landstinget till antagande följande lagförslag:

"L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen angående skjutsväsendet i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut skall § 9 i landskapslagen den 30 juni 1924 angående skjutsväsendet i landskapet Åland, sådant detta lagrum lyder i landskapslagen den 14 juni 1939, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 9.

Anser sig landskapsnämnden av någon orsak ej kunna godkänna anbud å upprätthållande av skjutsanstalt eller å fullgörande av skjutsningen eller har sådant anbud icke gjorts, skall landskapsnämnden vidtaga erforderliga åtgärder för införskaffande av nytt antagligt anbud. Då

